

15. 3. 2026–22. 3. 2026 * LVI * 2344

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

4. POSTNA NEDELJA

»Ves si rojen v greh, pa nas boš učil?« Sleporejeni nas uči gledati. Ta dogodek ni slučajno umeščen v postno bogoslužje. Postavlja nam vprašanje, kdo je v resnici slep, tako da ni sposoben opaziti resnice, zato usmeri pogled k tistemu, ki mu je Jezus z blatom namazal oči ter mu ukazal, naj se gre umiti k vodnjaku Siloa, da je spregledal in spoznal. Samuel se je tega gledanja učil ob Jesejevih sinovih. V Davidu je, kot vsi drugi, videl le mladega pastirja, po Božjem navdihu pa v njem odkril poteze kralja, ki bo postal prav merilo za vse judovske kralje. Pavel kristjanom v Efezu le razlaga, kako nesmiselno je skrivaj počenjati prijetne nemoralnosti, na zunaj pa se delati pravičnike, in ugotavlja, da je to pravzaprav znamenje nevere. V njej je v ospredju zavesti le odnos do ljudi, želja, da pri njih veljamo za dobre, ni pa odnosa do Boga, ki pozna, ljubi in blagoslavlja resnico. Tako človek vara sam sebe. V taki družbi je brskanje za škandaliziranih ljudi poslastica za opravljanje. Vse to Pavel imenuje temo, ker ne

vidi resnice, ampak lovi samo dogodke resničnosti. Tudi statistike in ankete zbirajo le podatke resničnosti, resnico je treba odkriti. Življenju ne moreš lagati; za kratek čas to morda uspeva. V ozadju je najbrž občutek, da mi oblikujemo in usmerjamo svoje življenje in marsikdo najbrž ta občutek pozna, tako občuti. A kaj, ko ni vsa resnica. V resnici veliko bolj življenje nas oblikuje. V sleporojenem so ob tem dogodku skozi svoje predsodke videli le zanemarjenega grešnika in tako jim je ušlo spoznanje, ki se je njemu odprlo. Tudi v Jezusu bodo videli le tesarjevega sina in večna Resnica odrešenja bo šla mimo njih, ne bodo je videli. To je veliko hujša slepota in smrt diha iz nje, ker samo človeško spoznanje vodi v brezizhodnost, ne vidi preko okvirov vidnega. Pa je nevidni svet neskončno večji od vidnega. Kot vse stvari, tako dobre kot slabe, prav spoznamo le v siju svetlobe, tako se skozi vse življenje učimo prav vrednotiti samo v Kristusu. Zato je tudi rekel: »Jaz sem luč sveta.«

Anton Slabe

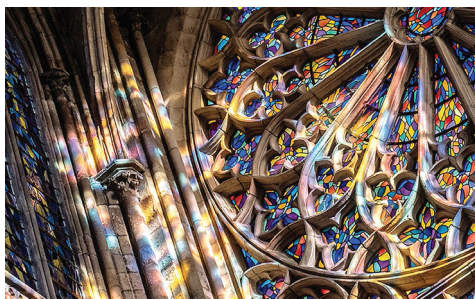
DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILA – II. dogmatična konstitucija *Lumen gentium*, 2. Cerkev, vidna in duhovna stvarnost – iz katehez papeža Leona XIV.

V prvem poglavju dogmatične konstitucije o Cerkvi, ki odgovarja predvsem na vprašanje, kaj je Cerkev, je ta opisana kot »kompleksna stvarnost« (LG 8). Beseda »kompleksno« označuje urejeno povezanost različnih vidikov ali razsežnosti znotraj iste stvarnosti. Zato konstitucija lahko trdi, da je Cerkev dobro sestavljen organizem, v katerem človeška in Božja razsežnost sobivata brez ločitve ali zmešnjave.

Prva razsežnost je takoj zaznavna, saj je Cerkev skupnost mož in žena, ki sta jim, z vsemi njihovimi odlikami in slabostmi, skupna veselje in trud, ko oznanjajo evangelij in so znamenje Kristusovega upanja, ki nas spremlja na življenjski poti. Vendar pa ta vidik, ki se kaže tudi v institucionalni organizaciji, ne zadostuje za opis resnične narave Cerkve, ki ima tudi božansko razsežnost. Ta ne pomeni idealne popolnosti, ampak izhaja iz dejstva, da je Cerkev nastala iz načrta Božje ljubezni do človeštva, ki se je uresničil v Kristusu. Cerkev je torej hkrati zemeljska skupnost in mistično Kristusovo telo, vidna skupnost in duhovna skrivnost, zgodovinska stvarnost in ljudstvo, ki roma proti nebesom (LG, 8).

Človeška in Božja razsežnost se harmonično dopolnjujeta, ne da bi ena prekrivala drugo; tako Cerkev živi v tem paradoksu: je stvarnost, ki je obenem človeška in Božja, ki sprejema grešnega človeka in ga vodi k Bogu.

Da bi osvetlila to stanje Cerkve, se konstitucija sklicuje na Kristusovo življenje. Tisti, ki so srečali Jezusa, so namreč najprej izkusili njegovo člo-

veškost. Na učence, ki so se odločili, da mu bodo sledili, je vplival prav njegov gostoljubni pogled, dotik njegovih blagoslavljalajočih rok, besede, s katerimi je ozdravil in osvobajal; obenem pa so se ob tem odpirali za srečanje z Bogom. Kristusovo telo, njegov obraz, njegove geste in njegove besede namreč na vidni način razodevajo nevindnega Boga.

Tako v Cerkvi, ko jo gledamo od blizu, odkrijemo človeško razsežnost, sestavljeno iz konkretnih ljudi, ki po eni strani razkrivajo lepoto evangelija, po drugi pa se tako kot vsi drugi trudijo in delajo napake. Vendar pa se prav po njih razodevata Kristusova navzočnost in njegovo odrešenijsko delovanje, saj med evangelijem in institucijo ni nasprotja; cerkvene strukture so namreč namenjene prav izvedbi in konkretizaciji evangelija v našem svetu. Ne obstaja idealna in čista Cerkev, ločena od zemlje, ampak obstaja le ena Kristusova Cerkev, utelešena v zgodovini.

Svetost Cerkve je tako v dejstvu, da Kristus prebiva v njej in se še naprej daruje po šibkosti in krhkosti svojih članov. Zato nas apostolska spodbuda *Veselite evangelija* poziva, naj se nau-

čimo »sezuti si sandale z nog pred sve- to zemljo drugega«. In to nas še danes dela sposobne, da gradimo Cerkev: ne le z organiziranjem njenih vidnih ob- lik, ampak z gradnjo tiste duhovne zgradbe, ki je Kristusovo telo, prek ob- čestva in ljubezni med nami.

Ljubezen namreč nenehno ustvar- ja prisotnost Vstalega. »Bog daj – je go- voril sveti Avguštin –, da bi vsi misli- li le na ljubezen: samo ljubezen lahko premaga vse stvari, brez nje vse stva- ri niso ničesar vredne; kjerkoli je, vse priteguje k sebi.«

POST in OČI NAŠE VERE

Sleporojeni berač, ki ga sreča Jezus na svoji poti, je podoba človeštva, pre- puščenega samemu sebi. To človeštvo, naj se še tako trudi, svoje notranje slepote ne more odpraviti; zato tudi samo ne more pri- ti do zadnje, odločilne luči – luči odrešenja in življenja. To luč mu more podariti edino Bog. Samo on more človeka ozdraviti in ga povzdigniti v otroka luči.

»Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce« (1 Sam 16,7b). Če hočemo duhovno ozdraveti, se moramo naučiti gledati z očmi srca. Potem ko je Jezus sleporojenemu odprl telesne oči, mu je odprl še duhovne: v njem je prižgal luč vere. Zares verova- ti se pravi gledati z duhovnimi očmi. Gledati z duhovnimi očmi pa ne po-

meni izklopiti telesnih, temveč jih je treba znati prav uporabljati: odvrčati jih od ničvrednih stvari in jih ne zati- skati pred potrebami in stiskami drugih ljudi.

V neki Claudelo- vi drami mlada Judi- nja kristjanom sprašuje vest: »**Kaj ste napravili z lučjo vi, ki vidite?**« Res, kaj smo napravili z luč- jo, ki nam je bila prižgana in podarje- na pri krstu? Ali lahko ljudje, ki nas opazujejo, res prepoznajo v nas otro- ke luči, se pravi dobre, poštene, odkri- te, nesebične in zanesljive ljudi – ple- menitejše od otrok tega sveta? **Postni čas je lepa priložnost, da to luč v sebi očistimo, ji prilijemo olja in ponos- no, brez bojazni postavimo na sve- tilnik, da sveti tudi drugim, saj smo zato postavljeni na ta svet.**

DOGODKI PRED NAMI

- **V četrtek, 19. 3.,** na god svetega Jožefa, bodo svete maše po prazničnem redu, torej tudi ob 16.00. Slovesno sveto mašo ob 9.00 bo daroval godovnjak, prelat Jože Lap, stolni prošt. Začetek tedna družine.
- **V četrtek, 19. 3.,** bo ob 19.30 v župnišču predavanje dr. Andreja Finka, Nova razmerja v svetu. Lepo vabljeni!
- **V petek, 20. 3.,** bodo križev pot po večerni sveti maši pripravili člani ŽPS. Lepo vabljeni!
- **V soboto, 21. 3.,** bo ob 9.00 sveta maša ob občnem zboru škofijske Karitas, ki jo bo daroval gospod nadškof.
- **V soboto, 28. 3.,** bo v stolnici ob 16.00 koncert ob slovenski orgelski reviji.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 15. 3.: 4. postna nedelja**
- **Ponedeljek, 16. 3.:** B. sl. Danijel Halas, duhovnik, mučenec
- **Torek, 17. 3.:** sv. Jedert (Jerica), devica, opatinja
- **Sreda, 18. 3.:** B. sl. Vendelin Vošnjak, redovnik
- **Četrtek, 19. 3.: SV. JOŽEF, Jezusov rednik, slovesni praznik**
- **Petek, 20. 3.:** sv. Klavdija, mučenka
- **Sobota, 21. 3.:** sv. Serapion, škof, mučenec
- **Nedelja, 22. 3.: 5. postna, tiha nedelja**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30. Lepo vabljeni!

MOLITEV ZA DOMOVINO PRED VOLITVAMI

Sveti Duh, večna Modrost,
ti vse čudovito urejaš in vodiš.

Prosimo te, vodi nas, da bomo na volitvah
izvolili sposobne in modre voditelje države,
ki bodo resnično delovali za skupno dobro.

Podpri vse volivce, da se volitev odgovorno udeležijo
in oddajo svoj glas za tiste,

ki se zavzemajo za pravičnost in življenje,
za dobrobit družin in otrok ter bolnih in slabotnih;
ki jim je resnično mar za zdravo okolje,
duhovno dobrobit ljudi in versko svobodo.

Navdihuj nas, da izvolimo ljudi,
ki bodo dostojno predstavljali našo državo v svetu.

Naj vsi skupaj gradimo Božje kraljestvo na zemlji,
ki je kraljestvo miru, pravičnosti
in ljubezni. Amen.

Marija, Pomočnica kristjanov,
prosi za nas!

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00:
rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev
pred izpostavljenim
Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: Po večerni
maši molitev v čast
svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev
pred izpostavljenim
Najsvetejšim
15 00: ura Božjega
usmiljenja

PRVA SOBOTA:
8.30: molitev pred
izpostavljenim
Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.si>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

